

bortfalde, og disse Andragender ere blevne afgjorte i Overensstemmelse med den Fortolkning af § 16, som baade i og for sig er klar, og som forlangt er bleven udtalt af de foregaaende Ministre, navnlig i det Circulaire af 1852, som den ærede Forslagsstiller har anført; men derimod er der mig aldeles intet Tilfælde bekendt, hvori nogen Commune har forlangt en Afløsning eller en Ophævelse af de omhandlede Afgifter, imod at de, som bære disse Afgifter, derfor skulde give nogen Erstatning, og jeg troer derfor virkelig ikke, at der er den mindste Anledning til Anse i den omhandlede Henseende.

G. Winther: I hvorvel jeg ikke har villet tage Forespørgselen tilbage, skal jeg dog paa Grund af Omstændighederne ikke indlade mig videre paa Sagen i dette Dieblif. Jeg har forelagt Thinget endeel Actstykker, som jeg troer, ere temmelig talende. Den Fortolkning, som den ærede Minister nu gav os, er vistnok et stort Beviis paa en skarpsindig, juridisk Fortolkning; men den staaer i en skærende Modfætning til den Mening, der er lagt i Loven fra hans Formands, Forslagsstillerens Side. Derom vedbliver jeg at være overbevist, og jeg er overtydet om, at han ikke skal dæmpe megen Misfornøielse i Landet med den Erklæring, han nu afgav. Jeg haaber, at der skal komme en Tid, hvor man ikke vil være ganske blind for de Forpligtelser, som Regjeringen paatog sig ved at forelægge Loven under visse Betingelser, og forsaavidt den Tid skulde komme, og jeg skulde være Rigsdagsmand, saa skal jeg, haaber jeg, enten foranledige den daværende Minister til en ny Udtalelse eller ogsaa selv forelægge et Lovforslag for at faae Sagen bragt til mindelig Afgjørelse.

Tscherning: Jeg skal kun for mit Vedkommende gjøre den Bemærkning, at, forsaavidt jeg i sin Tid har været med at stemme for denne Lov, har jeg ikke stemt for den under nogen saadan Forudsætning, som den ærede Taler nævnte, og jeg er overbevist om, at der har været Mange, som ikke have stemt for den under denne Forudsætning, hvilken jeg fra mit Standpunct maa betragte som fuldkommen urigtig. Jeg troer ikke, at der be-

høves den allermindste Skarpsindighed til at fortolke saa simple Paragrapher som de her omhandlede i Loven om Hartfornets Egeliggjørelse; de ere saa klare, at der efter min Overthydning derimod udfordres en høj Grad af Skarpsindighed til at bringe Andet end i dem end Lovgivningens ligefremme Mening.

G. Winther: Ja, jeg erindrer godt, at den sidste ærede Taler ikke var af dem, der ikke vilde indrømme nogen Erstatning; men det var blot om dem, jeg talte. Imidlertid, da der var forelagt et Forslag desangaaende, stemte vi med for den Erstatning, der tilstoft blev ydet, fordi vi saa haabede at faae Ende paa al Ullighed.

At det var, som jeg sagde, en Accordsag, derfor have vi et Udsagn af Finantsministeren ved Sagens 3die Behandling, som jeg kan henvise til; den findes Pagina 4708 i Folkethingstidenden for første Session, 1850. Jeg troer altsaa, at, naar Regjeringen har opfattet det som en Accordsag, saa have vi Andre ogsaa været berettigede til at opfatte det saaledes, og, naar vi indrømmede en Erstatning, som vi ikke kunde see, at der var nogen Ret til, og som Regjeringens Repræsentant, Indenrigsministeren, selv dengang erklærede, at der ikke var nogen Ret til, saa kunde vi have ventet os, at ogsaa de Ideer vare blevne fastholdte af Regjeringen, som have været de ledende ved Foretagelsen af de paafaldende Redaktionsforandringer, der ere stete i Lovforslaget, før det er forelagt Thinget og ved Lovens Forelæggelse selv.

Tscherning: Det ærede Medlem lægger ikke Mærke til, at det, hvorom der har været Tale med Hensyn til disse Afgifter, er, om de skulle afløses mod Godtgjørelse, og den ærede Minister siger jo ogsaa, at dette vil kunne skee paa Forlangende; men det har vist i og for sig ikke Noget at betyde. Naar det ærede Medlem har den Overbeviisning, at der bestaae en saadan positiv Accord som den, han nævnte, saa vil jo Sagen kunne forfølges ved Domstolene; men jeg troer ikke, at vi her indenfor den lovgivende Forsamlings Grændser kunns finde noget som helst Spor til en saadan Accord. Jeg er aldeles overbevist om, at, naar man meget nøie undersøger, hvorledes